

Mottakere ifølge liste

Deres ref

Vår ref

Dato

19/7252-8

16. mars 2023

Wilsgård Fiskeoppdrett AS – Avslag på søknad om utviklingstillatelse

1. Innledning

Nærings- og fiskeridepartementet viser til klage fra Wilsgård Fiskeoppdrett AS (heretter «Wilsgård» eller «klager») datert 8. februar 2019 på Fiskeridirektoratets vedtak om avslag på søknad om utviklingstillatelse. Klagen ble oversendt til Nærings- og fiskeridepartementet 13. desember 2019.

Wilsgård søkte 16. november 2017 om elleve utviklingstillatelse til realisering av konseptet «Offshore Tank Fleet» (OTF). Fiskeridirektoratet avsto søknaden 18. januar 2019 med den begrunnelse at konseptet ikke oppfylte vilkåret om «betydelig innovasjon» i laksetildelingsforskriften § 6-6.

Vi viser også til møter mellom Wilsgård og politisk ledelse 29. april 2020 og 30. august 2022, hvor selskapet redegjorde nærmere for sin søknad.

Wilsgård er part i saken, og har dermed klagerett. Klagen kom inn innen utløpet av klagefristen, jf. forvaltningsloven § 29 siste ledd. Nærings- og fiskeridepartementet kan som klageinstans prøve alle sider av saken og herunder ta hensyn til nye omstendigheter, jf. forvaltningsloven § 34 andre ledd.

Nærings- og fiskeridepartementet har kommet frem til at Fiskeridirektoratets avslag datert 18. januar 2019 opprettholdes. Begrunnelsen for departementets vedtak følger nedenfor, jf. forvaltningsloven §§ 24 og 25.

2. Rettslig grunnlag

Det rettslige grunnlaget for tildeling av tillatelser til utviklingsformål fremgår av laksetildelingsforskriften. Ifølge forskriftens § 6-1 andre ledd skal akvakultur av matfisk til utvikling «bidra til å utvikle teknologi som kommer akvakulturnæringen til gode». Videre følger det særskilte vilkår for tildeling av tillatelse til utvikling i forskriftens § 6-6. Bestemmelsens første og annet ledd lyder:

«Søker kan få tildelt tillatelse til akvakultur av matfisk til prosjekter som kan bidra til å utvikle teknologi og som innebærer betydelig innovasjon og betydelige investeringer. Formålet er å legge til rette for at ny kunnskap, eksisterende kunnskap fra forskning eller praktisk erfaring kan brukes til å utvikle teknologi som kan bidra til å løse en eller flere av miljø- og arealutfordringene som akvakulturnæringen står overfor, blant annet ved konstruksjon av prototyper og testanlegg, industriell design, utstyrsinstallasjon og fullskala prøveproduksjon.

Utviklingsarbeidet skal skille seg vesentlig fra tidligere kunnskap og teknologi på akvakulturområdet som er i alminnelig kommersiell bruk og kan ikke bare være en naturlig videreføring av det som er benyttet tidligere.»

Det stilles strenge krav for å få tildelt utviklingstillatelse, og listen for å få slik tillatelse ligger derfor høyt. Departementet har også fastsatt retningslinjer som gir nærmere beskrivelse av formålet med utviklingstillatelser og hva som skal vektlegges ved behandlingen av søknadene. I retningslinjene er det også gitt nærmere beskrivelser av hva som omfattes av ordningen.

Retningslinjene angir at formålet med utviklingstillatelser blant annet er å legge til rette for et teknologiløft i næringen ved at det kan gis utviklingstillatelse til prosjekter som innebærer utvikling av nye teknologiske løsninger. Ordningen er videre avgrenset til produksjonsteknologisk utstyr/installasjoner, og den omfatter derfor ikke prosjekter som for eksempel dreier seg om utvikling av nye driftsformer, vaksiner, fôr med mer.

Ordningen er begrenset til de store prosjektene som næringen selv ikke vil/kan ta risikoen ved å realisere uten at staten bidrar ved tildeling av utviklingstillatelser. Det er også nærmere beskrevet hva som anses som utviklingsarbeid. Det må blant annet inneholde et nyhetselement og det må være knyttet en viss grad av usikkerhet til resultatet.

Forvaltningen kan gi tillatelse etter en «faglig vurdering» av søknaden, jf. laksetildelingsforskriften § 6-4 første ledd. Dette innebærer at det er opp til forvaltningens faglige skjønn å vurdere om tillatelse til utviklingsformål skal tildeles eller ikke, jf. også formuleringen «kan» i § 6-6 første ledd.

3. Søknaden og behandlingen av denne

3.1. Søknaden

Konseptet Offshore Tank Fleet (OTF) beskrives av klager som et flytende og lukket postsmoltanlegg. Anlegget består av en skrogkonstruksjon, og skal ha to separate RAS-anlegg og flere ulike tilknyttede systemer, herunder systemer for intern fisketransport, vannbehandling, produksjon av ferskvann, regenerering og varmegjenvinning av sjøvann, føring og gjenvinning av slam og bioavfall mm. OTF skal ha kapasitet til å produsere opptil 1 820 000 stk. smolt. Smolten vil produseres frem til 4-500 gram før den settes i sjø.

Ifølge klager skal OTF eliminere risikoen for rømming ved hjelp av flere fysiske barrierer. Videre skal alt slam samles opp og bearbeides for å minimere miljøavtrykket. OTF skal også produsere eget ferskvann. Klager har som mål å resirkulere 99 % av alt vannet som brukes i anlegget. Dette skal eliminere risikoen for inntak av smittsomme sykdommer og lakselus. Sammen med redusert produksjonstid i sjø skal dette bedre fiskevelferden og i vesentlig grad redusere dødeligheten. Avløp av produksjonsvannet skal filtreres mekanisk og desinfiseres før det går ut i sjø.

OTF planlegges å ligge på lokaliteter som i dag anses uegnet for fiskeoppdrett, for eksempel lokaliteter som næringen har «vokst fra» på grunn av dybdeforhold, vannkvalitet, høy oppdrettsintensitet mv. OTF skal også kunne tilpasses bruk i mer eksponerte områder.

Vi viser ellers til beskrivelsene av konseptet i Wilsgårds søknad og klage, samt i Fiskeridirektoratets avslag datert 18. januar 2019.

3.2. Fiskeridirektoratets avslag

Fiskeridirektoratet avsto Wilsgårds søknad fordi konseptet ikke oppfyller vilkåret om «betydelig innovasjon» i laksetildelingsforskriften § 6-6 første ledd. Direktoratet la til grunn at konseptet i utgangspunktet skiller seg fra konvensjonelle åpne merder, men at det i stor grad innebærer videreføring av allerede eksisterende teknologi. Direktoratet skriver at RAS-teknologien som er beskrevet i søknaden består av de samme hovedkomponentene som dagens landbaserte RAS-anlegg, og at klager ikke har beskrevet ny eller forbedret RAS-teknologi. Dette gjelder også tilpasningen til et flytende anlegg.

Utover dette fant direktoratet heller ingen andre dokumenterte fordeler ved å plassere klagers RAS-anlegg på sjøen fremfor på land. Direktoratet fant det ikke godtgjort at konstruksjonen kan motstå dimensjonerende laster for sjøtilstander med signifikant bølgehøyde på fem meter, slik klager hevder. Konseptet bidrar derfor, etter direktoratets syn, i liten grad til å løse næringens arealutfordringer, jf. laksetildelingsforskriften § 6-6 første ledd.

3.3. Klagen

Wilsgård, ved advokatfirmaet Arntzen de Besche, påklaget Fiskeridirektoratets avslag. Klager mener søknaden utvilsomt oppfyller vilkåret om «betydelig innovasjon».

Klager er for det første uenig med direktoratet i at konseptet innebærer videreføring av kjent teknologi, og legger i den forbindelse vekt på at det må nedlegges betydelig utviklingsarbeid i flere av enkeltkomponentene i prosjektet. Klager mener at direktoratet ikke har vurdert den samlede innsatsen som kreves for å få alle disse enkeltkomponentene til å fungere sammen og etter sin hensikt i konseptet. Klager mener også at direktoratet har unnlatt å vurdere visse enkeltkomponenter som etter deres oppfatning også innebærer betydelig innovasjon.

Etter klagers syn er det også en mangel ved vedtaket at direktoratet ikke har vurdert nyhetselementet i at det i dag verken finnes RAS-anlegg i sjø eller RAS-anlegg som inneholder alle de komponentene som skal inngå i OTF. Klager skriver videre at direktoratet heller ikke har vurdert fordelene ved OTF-konseptet opp mot dagens RAS-anlegg på land eller mot dagens tradisjonelle anlegg i sjø. Direktoratets vurderinger av anleggets egnethet på eksponerte lokaliteter er etter klagers oppfatning lite relevant fordi eksponert bruk ikke er en forutsetning for konseptet. Avslutningsvis skriver klager at direktoratet i for liten grad har vurdert hvordan OTF vil bidra til å løse næringens miljø- og arealutfordringer.

På denne bakgrunn ber klager om at Fiskeridirektoratets avslag omgjøres, og at Wilsgård tildeles de omsøkte utviklingstillatelsene.

3.4. Klageinnstillingen

I klageinnstillingen skriver Fiskeridirektoratet at de ikke er enig i klagers anførsel om at det har unnlatt å vurdere konseptet som helhet. Etter direktoratets syn viser avslaget lest i sammenheng, at det har vurdert både enkeltlementer og helheten i konseptet. Direktoratet viser videre til det strenge dokumentasjonskravet som gjelder i utviklingstillatelsessaker.

Direktoratet går deretter nærmere inn på konseptets ulike komponenter og egenskaper. Direktoratet fastholder for det første sin vurdering av at det ikke er tilstrekkelig dokumentert at OTF vil kunne drives på eksponerte lokaliteter med signifikant bølgehøyde på fem meter, slik klager hevder.

Direktoratet mener videre at konseptets skisserte løsninger for vannbehandling ikke innebærer tilstrekkelig grad av innovasjon. Planene for både avsalting av sjøvann/ferskvannsproduksjon og rensing av inn- og utløpsvann bygger etter direktoratets kunnskap på allerede kjent og tilgjengelig teknologi. Det finner det derfor ikke godtgjort at prosjektet vil innebære utvikling av ny eller vesentlig forbedret teknologi på dette området.

Direktoratet finner det heller ikke dokumentert at løsningene for henholdsvis kontinuerlig uttak av tørrstoff og dødfisk, føring, transport/trenging av fisk, oppsamling av slam og undervanns lysstyring vil innebære utvikling av ny produksjonsteknologi. Direktoratet vurderer også disse delene av prosjektet som videreføring av kjent teknologi på akvakulturområdet.

Direktoratet erkjenner at OTF med alle tilhørende systemer vil være ny produksjonsteknologi, og at driften av anlegget vil kreve utvikling av ny teknologi. Det vurderer likevel at klager i

liten grad har beskrevet og avklart utfordringene ved å utvikle et flytende RAS-anlegg i en skrogkonstruksjon, og i enda mindre grad har beskrevet de teknologiske løsningene som skal utvikles.

Fiskeridirektoratet opprettholder etter dette sin vurdering av at Wilsgårds omsøkte konsept ikke oppfyller vilkåret om «betydelig innovasjon», jf. laksetildelingsforskriften § 6-6 første ledd første punktum.

4. Departementets vurdering

4.1. Innledning

Departementet har gått gjennom søknaden med vedlegg og ettersendt informasjon, avslaget fra Fiskeridirektoratet, klagen og klageinnstillingen fra Fiskeridirektoratet. I tillegg har departementet vurdert informasjon fremlagt i lyttemøter mellom klager og politisk ledelse 29. april 2020 og 30. august 2022.

Departementet legger til grunn at kjernen i det omsøkte konseptet til Wilsgård er et flytende, rømningssikkert RAS-anlegg på et skipslignende skrog med integrerte systemer for blant annet vannbehandling, oppsamling av slam, dødfiskhåndtering, ferskvannsproduksjon, føring og intern fisketransport.

Fiskeridirektoratet har avslått Wilsgårds søknad med den begrunnelse at det omsøkte konseptet ikke oppfyller vilkåret «betydelig innovasjon» i laksetildelingsforskriften § 6-6 første ledd. Øvrige tildelingsvilkår er ikke drøftet av direktoratet. Wilsgård anfører på sin side at innovasjonsvilkåret må anses klart oppfylt. Departementet vil i det videre foreta en selvstendig vurdering av prosjektets grad av innovasjon.

4.2. Vilkåret om «betydelig innovasjon»

4.2.1. Nærmere om dokumentasjonskravet

For å få tildelt utviklingstillatelser, må søker fremlegge dokumentasjon av den omsøkte utviklingsteknologien som gjør det mulig for myndighetene å vurdere om tildelingsvilkårene i laksetildelingsforskriften er oppfylt. Denne teknologien må innebære betydelig innovasjon som bidrar til å løse de miljø- og arealutfordringene akvakulturnæringen står overfor. Vi viser til følgende utdrag fra departementets vedtak datert 29. oktober 2019 om avslag på søknad om utviklingstillatelser fra Pure Atlantic AS:

«[...] i vurderingen av om kriteriet om betydelig innovasjon er oppfylt, også skal vurderes hvorvidt prosjektet er realiserbart. I denne vurderingen vil det tas hensyn til at det alltid er usikkerhet ved et utviklingsarbeid, men at det likevel må sannsynliggjøres at den omsøkte teknologien kan realiseres for at innovasjonspotensialet skal vurderes som tilstrekkelig høyt. Formålet med ordningen er å utvikle nytt eller vesentlig forbedret produksjonsteknologisk utstyr for å løse oppdrettsnæringens miljø- og arealutfordringer, og formålet med ordningen kan ikke oppnås dersom det gis utviklingstillatelser til prosjekter som ikke lar seg realisere. Det kan naturligvis ikke kreves dokumentasjon av

samtlig fastsatte detaljer i konseptet, men det må kunne forventes et visst nivå på innledende analyser som viser at konseptet kan utvikle teknologi som oppfyller formålet, samt har et tilstrekkelig sikkerhetsnivå. Hvis ikke søker har sannsynliggjort at prosjektet vil kunne gjennomføres, slik at ny og forbedret produksjonsteknologi faktisk utvikles, vil det ikke være tilstrekkelig at søker har en idé som i teorien kan være god.»

Det stilles med andre ord strenge krav for å få tildelt utviklingstillatelse, og terskelen for å få slik tillatelse ligger dermed høyt. Kravene til dokumentasjon må vurderes konkret for hver søknad. Kompleksitet og risiko er forhold ved et prosjekt som kan medføre et høyere krav til dokumentasjon. I dette tilfellet skal det omsøkte konseptet romme om lag 1,8 millioner settefisk. Anlegget skal også kunne tilpasses drift på eksponerte lokaliteter med signifikant bølgehøyde på fem meter. Dette skjerper dokumentasjonskravet i denne saken.

4.2.2. Vurdering av dokumentasjon av konseptets grad av innovasjon

Enkeltkomponentene i konseptet

Eksponert drift

Klager mener at det er feil av Fiskeridirektoratet å legge vekt på konseptets egnethet for eksponert drift fordi det fremgår av søknaden at OTF er tenkt å brukes på *tradisjonelle* lokaliteter. Klager skriver at mulighetene for offshore-tilpasning er en «sideopplysning» som ikke kan benyttes som begrunnelse for et avslag.

Klager holder likevel uttrykkelig fast ved at anlegget er dimensjonert for å kunne driftes i eksponerte sjøområder (signifikant bølgehøyde på opptil fem meter), med nødvendige tilpasninger. Departementet forstår derfor klagen slik at mulighetene for tilpasning til eksponert drift skal vektlegges som et innovasjonselement i konseptet. Konseptets egnethet for slik drift er dermed relevant for den samlede vurderingen av konseptets innovasjonsgrad. Departementet vurderer det derfor som en svakhet ved søknaden at klager ikke finner det «nødvendig å gå nærmere inn på dette». Vi presiserer likevel at det ikke er noe krav om offshore bruk for å få utviklingstillatelse, og at manglende dokumentasjon av konseptets egnethet for eksponert drift ikke er avgjørende for departementets vurdering av innovasjonsgraden.

Rømningsikkerhet

Klager skriver at «OTF-konseptet er 100 % rømningsikkert», og at dette gjelder uavhengig av om «enheten skulle synke og/eller bryte sammen». Departementet kan derimot ikke se at klager har lagt frem dokumentasjon som underbygger denne påstanden, verken i søknaden eller i klagen. Anleggets rømningsikkerhet beskrives som en vesentlig del av konseptet, men departementet finner det ikke dokumentert at OTF vil eliminere risikoen for enhver rømming.

Vannbehandling

Klager skriver at det ikke er vanlig å rense inntaksvann til settefiskanleggene, og at det uansett ikke er noen som renser inntaks- eller utslippsvann i konvensjonelle landbaserte

anlegg slik at det fjerner luselarver. Klager kjenner heller ikke til at det er noen som i dag desinfiserer avløpene sine.

Som Fiskeridirektoratet skriver i klageinnstillingen, er OTFs løsninger for vannbehandling kortfattet beskrevet i søknaden. Klager fremlegger lite dokumentasjon av systemene for rensing av inn- og utvann, og hvordan disse løsningene vil bidra til å utvikle vesentlig forbedret teknologi på området. Klager beskriver bruk av mekanisk filter, biofilter og UV-filter, men dette er allerede kjent teknologi i RAS-sammenheng. Departementet er derfor enig med direktoratet i at det ikke er dokumentert at prosjektet vil innebære utvikling av ny teknologi på dette området.

Oppsamling av slam

Klager skriver at oppsamling av slam i sjøanlegg ikke er vanlig (i motsetning til RAS-anlegg på land), og at systemene for dette må utvikles for å kunne fungere på en nyutviklet konstruksjon i sjø. Klager opplyser at BioRetur AS er etablert som samarbeidspartner på dette området. Søknaden inneholder imidlertid kun en helt enkel teknisk beskrivelse fra BioRetur av et tilpasset slamoppsamlingsystem. Departementet finner det ikke dokumentert at denne løsningen for slamoppsamling innebærer betydelig teknologiutvikling, og anser det beskrevne slamsystemet som en videreføring av allerede kjent og tilgjengelig teknologi. Vi kan ikke se at klager har kommet med vesentlige nye opplysninger i klagen om dette systemet.

Uttak av tørrstoff og dødfisk

Klager anfører at anlegget med transportbånd for kontinuerlig uttak av tørrstoff og dødfisk vil være ny teknologi i akvakulturproduksjon. Anlegget er imidlertid kortfattet beskrevet av klager, og kun dokumentert med en enkel lysbildefremvisning fra AKVA Group. Departementet finner det derfor ikke godtgjort at anlegget med transportbåndet vil innebære utvikling av ny produksjonsteknologi, og opprettholder dermed direktoratets vurdering av at dette systemet innebærer en videreføring av eksisterende teknologi.

Avsalting av sjøvann og ferskvannsproduksjon

Klager skriver at bruk av avsaltingsanlegg til ferskvannsproduksjon er ny teknologi for både RAS-anlegg på land og anlegg til sjøs. Selv om dette i og for seg er en nyhet i RAS-anlegg, er det etter departementets kunnskap flere leverandører som tilbyr anlegg for omvendt osmose for produksjon av ferskvann til akvakulturvirksomhet. Klager viser for øvrig til ulike løsninger levert av samarbeidspartneren AkvaFresh AS (i dag FiiZK Aqua) som er kommersielt tilgjengelige. Departementet vurderer derfor at denne delen av konseptet vil være en naturlig videreføring av kjent kunnskap og teknologi.

Føring

Klager mener at det er en feil ved direktoratets skjønnsutøvelse at føringssystemet på OTF ikke er nærmere vurdert i avslaget. Klager skriver at føringssystemet er en viktig komponent i konseptet som må vektlegges ved vurderingen av om søknaden som helhet oppfyller kravet om «betydelig innovasjon».

Fôringsystemet er hovedsakelig beskrevet med tekst. Søknaden inneholder i tillegg et vedlegg med illustrasjoner og produktinformasjon levert av samarbeidspartneren AKVA Group. Departementet er enig med direktoratet i at dette fremstår som eksisterende og kommersielt tilgjengelige produkter. Vi finner det derfor ikke dokumentert at fôringsystemet vil innebære utvikling av ny produksjonsteknologi på dette området.

Transport og trenging av fisk

Det følger av Wilsgårds søknad at OTF skal ha et system for intern fisketransport. Klager har påpekt at denne delen av søknaden ikke har blitt omtalt eller vurdert i direktoratets avslag. Klager skriver at deres unikt tilpassede fisketransportsystem aldri tidligere har vært utprøvd på en flytende produksjonshenhet, og at dette innebærer vesentlig utvikling og betydelig innovasjon.

Systemet for transport/trenging av fisk er beskrevet i vedlegg 2 d), levert av MMC First Process. Under vedleggets punkt 1 («Introduction») står det at

«[t]he concepts described as mentioned below are concepts based on actual systems that MMC has delivered in some kind of variance to vessels/factories operating today and are known to be working satisfactory. »

På bakgrunn av dette vurderer departementet at det beskrevne systemet for intern fisketransport er en videreføring av utprøvd og kjent teknologi på akvakulturområdet.

Undervannsllys

Klager fremhever at undervanns lysstyring ikke er i vanlig bruk i settefiskanlegg i dag, og at det i all hovedsak benyttes overvannsllys. Undervannsbelysningen skal ifølge klager ha positive effekter for blant annet vekst, smoltifisering og fiskevelferd.

Systemet for undervanns lysstyring er kun overfladisk beskrevet av klager, men omtales i et vedlegg levert av AKVA Group. Vedlegget inneholder enkelte illustrasjoner og noe produktinformasjon om ulike typer undervannsllys. Dette fremstår som eksisterende og kommersielt tilgjengelige produkter. Departementet er videre kjent med at det i dag benyttes ulike former for undervannsbelysning i andre RAS-anlegg. Vi vurderer derfor at den beskrevne løsningen for lyssetting i OTF er en naturlig videreføring av eksisterende teknologi. Vi kan ikke se at Wilsgård har levert ny dokumentasjon eller nye opplysninger i klagen som endrer på dette.

Konseptet som helhet

Klager har fremholdt at innovasjonen i det omsøkte konseptet særlig ligger i den unike sammensetningen, tilpasningen og utnyttelsen av de ulike integrerte systemene. Spørsmålet er om dette er tilstrekkelig for å oppfylle vilkåret om «betydelig innovasjon» i denne saken.

I retningslinjene til laksetildelingsforskriften § 23b andre ledd står det at «[d]et kan være prosjektet som sådan eller kombinasjonen av ulike deler av prosjektet som innebærer et nyhetselement». Vurderingen av konseptets innovasjonshøyde er altså i utgangspunktet ikke

begrenset til de ulike enkeltkomponentenes nyhetsverdi. Det er likevel naturlig å ta utgangspunkt i dette i den helhetlige vurderingen av konseptet. Som det fremgår av vurderingene ovenfor, er departementet av den oppfatning at de ulike enkeltkomponentene i konseptet i liten grad bidrar til teknologiutvikling på området. Flesteparten av de beskrevne systemene er enten naturlige videreføring av eksisterende teknologi, eller mangler tilfredsstillende dokumentasjon. Disse forholdene må etter departementets syn tale mot at vilkåret «betydelig innovasjon» er oppfylt i dette tilfellet.

Departementet er enig med direktoratet i at et RAS-anlegg på en flytende installasjon vil utgjøre ny produksjonsteknologi. Departementet betviler heller ikke at realiseringen av prosjektet vil kreve en utviklingsinnsats fra klager. OTF inneholder imidlertid flere kjente systemer fra oppdrettsnæringen som i dag er vanlig brukt ved blant annet RAS-anlegg på land. Vi viser i den sammenheng til departementets vedtak datert 10. desember 2018 i klagesak med Steinvik Fiskefarm AS, hvor det står at

«[f]lytting av kjent teknologi fra land til sjø, omsluttet av en flåtekonstruksjon, vil etter departementets vurdering ikke være tilstrekkelig for å oppfylle kravet til betydelig innovasjon.»

Etter departementets oppfatning befinner OTF seg derfor utenfor kjernen av formålet med utviklingstillatelser. Dette kommer i tillegg til at konseptet mangler tilstrekkelig dokumentasjon av en rekke sentrale komponenter og deres innovasjonsgrad. Departementet finner det derfor ikke dokumentert at konseptet kan realiseres som tiltenkt, og at det dermed vil kunne utvikle ny teknologi som kan bidra til å løse noen av næringens miljø- og arealutfordringer.

Vilkåret om «betydelig innovasjon» er etter dette ikke oppfylt, jf. laksetildelingsforskriften § 6-6 første ledd. OTF oppfyller dermed heller ikke vilkårene for tildeling av utviklingstillatelser.

5. Vedtak

Klagen tas ikke til følge. Fiskeridirektoratets avslag datert 18. januar 2019 opprettholdes.

Departementets vedtak er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 tredje ledd.

Søksmål om vedtakets gyldighet eller krav om erstatning som følge av vedtaket må tas ut innen seks måneder fra det tidspunkt vedtaket er mottatt, jf. laksetildelingsforskriften § 6-15.

Med hilsen

Yngve Torgersen (e.f.)
ekspedisjonssjef

Vegard Haukeland
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk signert og har derfor ikke håndskrevne signaturer

Adresseliste:

Wilsgård Fiskeoppdrett AS

Advokatfirmaet Haavind AS v/Bjørn Sørgård

Kopi:

Fiskeridirektoratet